

X kadencja

KANCELARIA SEJMU

Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

■ KOMISJI DO SPRAW UNII EUROPEJSKIEJ (NR 94)

z dnia 24 września 2025 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia Komisji do Spraw Unii Europejskiej (nr 94)

24 września 2025 r.

Komisja do Spraw Unii Europejskiej, obradująca pod przewodnictwem poseł **Agnieszki Pomaskiej (KO)**, przewodniczącej Komisji, rozpatrzyła:

- I. informację o dokumentach, w stosunku do których prezydium wnosi o niezgłaszanie uwag: (COM(2025) 526, 531 (art. 7 ust. 4 ustawy z dnia 8 października 2010 r. o współpracy Rady Ministrów z prezydentem Rzeczypospolitej Polskiej oraz Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej); COM(2025) 157, 457, 458, 460, 474, 477 (art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 8 października 2010 r.); COM(2025) 441 (art. 151 ust. 1 regulaminu Sejmu z uwzględnieniem art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 8 października 2010 r.),
- II. w trybie art. 151 ust. 1 regulaminu Sejmu wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie stopniowego odchodzenia od importu gazu ziemnego z Rosji, poprawy monitorowania potencjalnych zależności energetycznych oraz zmiany rozporządzenia (UE) 2017/1938 (COM(2025) 828 wersja ostateczna) oraz odnoszący się do niego projekt stanowiska RP,
- III. w trybie art. 151 ust. 1 regulaminu Sejmu z uwzględnieniem art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 8 października 2010 r. komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów: Europejski pakt na rzecz wszechoceanu (COM(2025) 281 wersja ostateczna) i odnoszące się do niego stanowisko rządu.

W posiedzeniu udział wzięli: **Wojciech Wrochna** sekretarz stanu w Ministerstwie Energii wraz ze współpracownikami, **Arkadiusz Marchewka** podsekretarz stanu w Ministerstwie Infrastruktury wraz ze współpracownikami, **Krzysztof Śmiszek** – poseł do Parlamentu Europejskiego, **Zbigniew Czachór** – stały doradca Komisji.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Agata Jackiewicz**, **Monika Włodarska**, **Joanna Heger** – z sekretariatu Komisji w Biurze Spraw Europejskich i Współpracy Międzynarodowej BSEM; **Marcin Fryźlewicz** – ekspert ds. legislacji w Biurze Ekspertyz i Oceny Skutków Regulacji, **Mirosław Gwiazdowicz** i **Jacek Krzak** – główni specjaliści ds. systemu gospodarczego w BEOS.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (KO):

Dzień dobry. Otwieram posiedzenie Komisji do Spraw Unii Europejskiej. Witam panie posłanki, panów posłów, pana ministra i wszystkie towarzyszące osoby. Przechodzimy do pkt I, czyli informacji o dokumentach Unii Europejskiej, w stosunku do których prezydium wnosi o niezgłaszanie uwag. Są to następujące dokumenty: w trybie art. 7 ust. 4 ustawy COM(2025) 526 i 531, w trybie art. 8 ust. 2 ustawy COM(2025) 157, 457, 458, 460, 474 i 477 oraz w trybie art. 151 ust. 1 regulaminu Sejmu uwzględnienie art. 3 ust. 2 ustawy dokument COM(2025) 441. Czy do wymienionych przeze mnie dokumentów państwo posłowie chcą zgłosić jakieś uwagi? Nie widzę. **Stwierdzam, że Komisja postanowiła nie zgłaszać uwag do wymienionych powyżej dokumentów.**

Przechodzimy do pkt II, dokument COM(2025) 828, czyli wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie stopniowego odchodzenia od importu gazu ziemnego z Rosji, poprawy monitorowania potencjalnych zależności energetycznych oraz zmiany rozporządzenia Unii Europejskiej 2017/1938 COM(2025) 828 i odnoszącego się do niego projektu

stanowiska RP. Bardzo proszę o zabranie głosu sekretarza stanu w Ministerstwie Energii, pana ministra Wojciecha Wrochnę.

Sekretarz stanu w Ministerstwie Energii Wojciech Wrochna:

Pani przewodnicząca, szanowni państwo, bardzo dziękuję za możliwość porozmawiania i opowiedzenia państwu o tym projekcie, dlatego że jest to rozporządzenie, które jest dużym polskim sukcesem. Jako państwo odeszliśmy od importu surowców z Rosji, natomiast i rynkowo, i geostrategicznie odejście Unii Europejskiej od importu gazu z Rosji jest bardzo istotne. Geopolitycznie i strategicznie, z powodów oczywistych, pieniądze, które są przeznaczane na zakup rosyjskiego gazu i rosyjskich surowców naturalnych, służą finansowaniu rosyjskiej maszyny wojennej. Z perspektywy gospodarczej to jest bardzo istotne, dlatego że udział rosyjskiego gazu w rynku Unii Europejskiej i w przypadku jego potencjalnego zwiększenia może wprowadzić konkurencję cenową niekorzystną dla podmiotów, które importują gaz z innych źródeł. A przypominę, że my, jako Polska, będąc zdyswersyfikowani od dostaw rosyjskich, importujemy gaz oprócz własnej produkcji z różnych kierunków. Stąd dla nas i dla naszych spółek, oprócz istotnego wymiaru geopolitycznego, to rozporządzenie ma bardzo istotne znaczenie gospodarcze, bo zabezpieczamy nim polskie firmy przed ewentualną konkurencją i wypychaniem z rynku poprzez import tańszego gazu, który potencjalnie mógłby się pojawić.

Celem tego rozporządzenia jest zupełna fizyczna eliminacja możliwości sprzedaży gazu rosyjskiego w Unii Europejskiej. To bardzo trudne rozporządzenie, dlatego że część państw Unii Europejskiej importuje i chciałaby dalej importować ten gaz. W trakcie polskiej prezydencji wprowadziliśmy szereg bardzo istotnych działań zmierzających do tego, żeby przekonać jak największą liczbę państw członkowskich do poparcia tego rozporządzenia. Wykonaliśmy ciężką pracę wspólnie z Komisją Europejską, której efektem było przyjęcie konkluzji z posiedzenia Rady w Luksemburgu w czerwcu 2025 r., kilka miesięcy temu. Automatyczną konsekwencją tego było zaprezentowanie przez Komisję kilka dni później propozycji legislacyjnej, o której teraz rozmawiamy.

Jeżeli chodzi o polskie stanowisko, to ponieważ jesteśmy tymi, którzy najbardziej za tym aktem lobbowali i propozycja, która została zaprezentowana, nas, co do zasady, zadowala, jesteśmy za tym, żeby ten akt jak najszybciej w procedurze ustawodawczej przyjąć. Obecnie wykonujemy szereg działań, żeby przyspieszyć to rozporządzenie. Co jest może warto podnieść, to że to rozporządzenie jest niezależne od innych inicjatyw związanych z nałożeniem nowego pakietu sankcji na Rosję, które mogą skutkować działaniem równoległym, czyli przyspieszeniem możliwości zakazu importu gazu LNG do Europy na podstawie sankcyjnej. Oczywiście potrzebna tu jest jednomyślność państw członkowskich. To co jest istotne w przypadku tego rozporządzenia, głosujemy w taki sposób, że jesteśmy optymistycznie nastawieni do tego, że to rozporządzenie uda się przyjąć.

W trzech krótkich punktach, projekt rozporządzenia zakłada stopniowe odejście od rosyjskiego gazu ziemnego. W pierwszej kolejności od stycznia 2026 r. zostanie wprowadzony generalny zakaz zawierania nowych kontraktów na dostawę rosyjskiego gazu. Zakaz ten ma dotyczyć importu gazu ziemnego gazociągami oraz w formie LNG. Kontrakty krótkoterminowe, czyli o okresie obowiązywania do jednego roku, zawarte przed datą publikacji projektu, czyli przed 17 czerwca 2025 r., mają przestać obowiązywać do 17 czerwca 2026 r. Następnie od 1 stycznia 2028 r. ma zacząć obowiązywać zakaz sprowadzania gazu z Rosji na podstawie obowiązujących kontraktów długoterminowych.

Tak jak mówiłem, bezpośrednim celem projektu aktu prawnego jest doprowadzenie do ostatecznego odejścia od rosyjskich dostaw gazu ziemnego, w tym skroplonego gazu LNG, poprzez spowodowanie, że produkty te nie będą miały dostępu do unijnego rynku, czyli wprowadzenie zupełnego zakazu.

Dodatkowo Komisja Europejska w przedłożeniu zaproponowała wprowadzenie zakazu świadczenia długoterminowych usług w terminalach LNG na terytorium UE na rzecz podmiotów z Federacji Rosyjskiej lub kontrolowanych przez podmioty czy osoby z Federacji Rosyjskiej. Zakaz ten ma obowiązywać od 1 stycznia 2026 r. w przypadku umów zawartych po 17 czerwca 2025 r. W przypadku umów zawartych przed 17 czerwca zastosowanie będzie mieć okres przejściowy, zgodnie z którym zakaz zacznie obowiązywać od 1 stycznia 2028 r. Jest on spójny z zakazem importu gazu.

Co istotne, w przypadku usług świadczonych w terminalach LNG rząd popiera, aby ich dostawcy byli zobowiązani do przekazywania organom celnym informacji niezbędnych do egzekwowania kolejnych etapów wprowadzania zakazu zaświadczenia tych usług na rzecz rosyjskich klientów.

To tyle, jeżeli chodzi o podstawowe informacje o tym rozporządzeniu. Tak jak powiedziałem, jest to spory sukces, już samo procedowanie. Mamy nadzieję, że to rozporządzenie zostanie przyjęte jak najszybciej, najpóźniej wraz z rokiem 2028, i długoterminowo pozbedziemy się możliwości importowania rosyjskich surowców gazu ziemnego na terytorium Unii Europejskiej. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (KO):

Dziękuję, panie ministrze. Sprawozdawcą do tego dokumentu jest pan poseł Krzysztof Gadowski. Bardzo proszę.

Poseł Krzysztof Gadowski (KO):

Dziękuję, pani przewodnicząca. Wysoka Komisjo, po tak merytorycznym wprowadzeniu przez pana ministra trudno coś dodać, ale chciałbym zwrócić uwagę na kilka kwestii. Rzeczywiście, rozporządzenie mówi o fizycznej likwidacji importu gazu ziemnego do Unii Europejskiej. Udało nam się przez wiele kadencji różnych rządów przygotować do tego również Polskę. Kosztowało nas to trochę wysiłku i dużo środków finansowych. Trzeba wyraźnie powiedzieć, że już właściwie od roku 2022 Polska nie importuje żadnej ilości gazu ziemnego z Rosji. Obecnie, właśnie w tej strukturze importu, aż 42% gazu sprowadzane jest w postaci skroplonego gazu ziemnego głównie ze Stanów Zjednoczonych i z Kataru, 35% dostarczane jest przez gazociąg Baltic Pipe. Pozostaje 15%, około 15%, może nawet powyżej, to są zasoby krajowe, krajowe wydobyte. A w granicach 8% gaz importowany jest przez połączenie transgraniczne, również z Czech i Niemiec.

To rzeczywiście zasługa wielu rządów, że udało się to sprawnie przeprowadzić, uniezależnić Polskę od importu gazu z Rosji. Myślę, co zaznaczył też pan minister, że to krok ku temu, żeby wiele naszych przedsiębiorstw mogło konkurować w handlu gazem na zdrowych zasadach. Właściwie to rozporządzenie dotyczy innych krajów należących do Unii Europejskiej, nie Polski, bo my mamy bezpieczeństwo energetyczne i mamy zabezpieczone dostawy gazu w kontekście gazu ziemnego. Wnoszę o przyjęcie stanowiska rządu. Dziękuję uprzejmie.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (KO):

Bardzo dziękuję, panie pośle. Otwieram dyskusję. Czy ktoś chciałby w tym punkcie zabrać głos? Bardzo proszę, pan poseł Sellin.

Poseł Jarosław Sellin (PiS):

Panie ministrze, powiedział pan, że są kraje Unii Europejskiej, które nie tylko importują, ale – użył pan tego sformułowania – chcą dalej importować gaz z Rosji. Prosiłbym o informację, jakie to są kraje i kto dzisiaj najczęściej tego gazu sprowadza. Drugie pytanie – bo pan mówił, że nie trzeba tutaj jednomyślności – czy będzie mniejszość blokująca, czy grozi mniejszość blokująca wobec tego rozporządzenia? Jak to dzisiaj wygląda? Jak wygląda wasze polityczne rozeznanie w tej sprawie? I trzecie pytanie, czy jesteśmy gotowi dopomóc naszym przyjaciółom, partnerom z Południa, czyli Słowacji i Węgrom, żeby po rezygnacji przez nich z gazu rosyjskiego dostarczać im właściwą do ich funkcjonowania ilość gazu, którą sprowadzamy drogą morską, drogami lądowymi oczywiście czy też kolejowymi. Czy rząd polski prowadzi takie rozmowy?

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (KO):

Czy ktoś jeszcze chciałby zabrać głos? Panie ministrze, proszę o odpowiedź.

Sekretarz stanu w ME Wojciech Wrochna:

Szanowny panie pośle, bardzo dziękuję za te pytania, bo odpowiedź na te pytania pokaże, że pracujemy bardzo systemowo. Cieszę się, że te pytania padły, bo to jest taki element właśnie takiego systemowego myślenia. Cieszę się, że wspólnie tak na to patrzymy.

Pierwsze pytanie, kto najczęściej dzisiaj importuje? Najwięcej importują Słowacy i Węgrzy. Dla tych państw jest to dzisiaj w zasadzie główne źródło dostaw gazu. Natomiast są również inne państwa, które posiadają wolumeny gazu. Istotne wolumeny posiadają jeszcze Francja i Hiszpania. Mówię w tej chwili z głowy te dane. Ewentualnie jestem w stanie precyzyjnie liczbowo pokazać. Słucham? Niemcy chyba w tej chwili bezpośrednio nie importują rosyjskiego gazu, a przynajmniej ja nie dysponuję takimi informacjami.

Odnosząc się automatycznie do pytania numer dwa, czyli czy istnieje ryzyko powstania mniejszości blokującej, to nie widzimy w tej chwili takiego zagrożenia. Dwa państwa członkowskie, czyli Słowacja i Węgry, na chwilę obecną się temu sprzeciwiają, natomiast pozostałe państwa członkowskie, które cały czas jeszcze importują gaz – Hiszpania, Francja – patrzą raczej bardziej na to, w jaki sposób postanowienia rozporządzenia będą mogły być wykorzystane jako podstawa prawna do ewentualnego bezrozszerzeniowego odejścia od tych z wolumenów importowych, które jeszcze cały czas importują. Na chwilę obecną nie wydaje się, że jest ryzyko zablokowania tego

Trzecie pytanie dotyczyło tego, czy jeżeli ta sankcja się ostatecznie pojawi, i tacy partnerzy jak na przykład Słowacy czy Węgrzy, będą zmuszeni fizycznie odejść od importu gazu rosyjskiego, to czy my jesteśmy w stanie podjąć jakieś działania, które ich wesprą. My takie działania, panie pośle, panie ministrze, już podejmujemy. Rząd polski i polskie podmioty, które zajmują się handlem gazem, są w tej chwili w rozmowach przede wszystkim z naszymi partnerami ze Słowacji, gdzie mamy możliwość poprzez interkonektor, który funkcjonuje, dostarczyć dodatkowe wolumeny gazu na Słowację. Gaz-System, spółka, która mi podlega jako pełnomocnikowi rządu do spraw strategicznej infrastruktury energetycznej, rozpoczęła w tej chwili wstępne badanie rynku zmierzające do uzyskania informacji na temat możliwości budowy drugiego terminu terminala pływającego w Gdańsku, który może zwiększyć wolumen importowy gazu o 4 mld m³ rocznie. To łącznie z działaniami, które prowadzimy w zakresie wsparcia Ukrainy, jeżeli chodzi o dostawy gazu przez Polskę, jest w stanie zbudować nam bardzo dużą szansę na to, żeby Polska stała się czymś na kształt hubu gazowego. Te wolumeny, które mogłyby trafić na Ukrainę i na Słowację przez polski system, dadzą szansę polskim importerom na zwiększenie swojego udziału w globalnym rynku gazu skroplonego, a jednocześnie poprzez zwiększenie wolumenów przepływających przez polski system przesyłowy spowodują, że ten system będzie po prostu dla polskiego odbiorcy tańszy. Ma to więc wielowymiarowe aspekty. Z jednej strony to jest fizyczna pomoc, a z drugiej to jest realizacja zasady solidarności energetycznej i zasady traktatowej, o którą Polska zawsze walczyła. Skierowaliśmy ofertę i do Słowaków, i do innych naszych partnerów w Unii, że jesteśmy w stanie bardzo elastycznie podejść do tego, żeby przez Polskę dostarczyć dodatkowe wolumeny. I tak jak powiedziałem, widzimy w tym również bardzo dobre rozwiązanie dla polskiego systemu, dla polskiej gospodarki, bo dzięki temu zwiększenie tych wolumenów o kilka dodatkowych miliardów to jest zysk dla polskiej gospodarki, zysk dla polskiego operatora i zysk dla polskiego odbiorcy gazu i polskiego podatnika. Prowadzimy więc te działania intensywnie. Jestem gotowy do tego, żeby na bieżąco Wysoką Komisję o tym informować. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (KO):

Bardzo dziękuję, panie ministrze. Nie widzę więcej pytań. W sumie to chyba poprosilibyśmy o takie szczegółowe informacje na piśmie na temat tego importu, kto jeszcze importuje i jak to wygląda. Roześlemy to do wszystkich posłów Komisji. Bardzo dziękuję. **Stwierdzam, że Komisja rozpatrzyła w trybie art. 151 ust. 1 regulaminu Sejmu dokument o sygnaturze COM(2025) 828 wersja ostateczna i odnoszący się do niego projekt stanowisk RP. Komisja podzieliła stanowisko rządu.** Bardzo dziękuję, panie ministrze.

Przechodzimy do pkt III, dokument COM(2025) 281, czyli komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Społecznego i Komitetu Regionów: Europejski pakt na rzecz wszechoceanu. Bardzo proszę pana ministra Arkadiusza Marchewkę o przedstawienie stanowiska.

Sekretarz stanu w Ministerstwie Infrastruktury Arkadiusz Marchewka:

Szanowna pani przewodnicząca, szanowni państwo, w stanowisku rządu przyjętym w dniu 12 sierpnia przez Komitet do Spraw Europejskich rząd wyraził kierunkowe poparcie dla działań inicjatyw zawartych w pakcie. Należy podkreślić, że stanowisko zostało przygotowane głównie z punktu widzenia Ministerstwa Infrastruktury, przy wkładzie merytorycznym ze strony Ministerstwa Klimatu i Środowisko oraz Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

W naszej opinii działania inicjatywy zawarte w pakcie zostały przedstawione w sposób zwięzły i konkretny, skupiając się na aktualnych problemach i wyzwaniach, przed którymi stoją wszystkie regiony i baseny Unii Europejskiej. Postrzegamy pakt przede wszystkim jako inicjatywę służącą połączeniu w ramy wszystkich polityk i działań Unii Europejskiej w obszarze morskim oraz stworzeniu ujednoliconego i skoordynowanego planu zarządzania wszechoceanem, opierającego się na istniejących przepisach.

Jeśli chodzi o kwestie elementów, które zostały zawarte w stanowisku rządu, to po pierwsze rząd poparł zawarte w pakcie podkreślenie regionu Morza Bałtyckiego jako obszaru w obecnej sytuacji geopolitycznej o szczególnej wrażliwości, na którym powinny się skupić działania i współpraca unijna w dążeniu do jego wzmocnienia zarówno pod względem środowiskowym, jak i bezpieczeństwa.

Rząd podzielił opinię Komisji Europejskiej o potrzebie skoordynowanych działań na szczeblu unijnym, regionalnym, krajowym i lokalnym. Jednocześnie zaznaczył, że w rejonie Morza Bałtyckiego obecnie funkcjonuje kilka struktur zarządzających, wobec czego ważne jest, aby podejmowane działania wpisywały się w już istniejące ramy zarządcze, czyli strategię Unii Europejskiej dla regionu Morza Bałtyckiego, Rady Państw Morza Bałtyckiego czy Komisji HELCOM.

Jednym z najistotniejszych priorytetów, który dostrzegamy jako Ministerstwo Infrastruktury, jest przede wszystkim pobudzanie trwałej konkurencyjności niebieskiej gospodarki, a zwłaszcza zapowiedzi powstania nowych strategii, czyli strategii na rzecz przemysłu morskiego oraz strategii w sprawie rozwoju portów. Opracowanie europejskiej strategii przemysłu morskiego, które jest planowane i nad którym toczą się prace, wpisuje się w kierunek zaprezentowanych w trakcie prezydencji Polski w Radzie Unii Europejskiej we wspólnej deklaracji w sprawie zwiększenia globalnej konkurencyjności odporności europejskiego sektora żeglugi, przemysłu stocznioowego i produkcji morskiej, która to deklaracja została ogłoszona w maju tego roku podczas odbywającego się w Szczecinie Kongresu Morskiego. Wtedy deklaracja szczecińska, która została przyjęta, wezwała Komisję Europejską do pilnego opracowania strategii przemysłu morskiego Unii Europejskiej, wskazując na to, że strategia powinna wzmacniać globalną konkurencyjność europejskiej żeglugi, przemysłu okrętowego i wyposażenia morskiego. Co więcej, Polska zaangażowana jest w prace mające na celu opracowanie przez Komisję Europejską strategicznego dokumentu, który kompleksowo odnosić ma się do problematyki funkcjonowania i dalszego rozwoju portów morskich w Unii Europejskiej. Chodzi tu o takie kwestie jak zwiększenie konkurencyjności portów morskich, wzmocnienie ich odporności i unowocześnienie, ich digitalizacja, automatyzacja, a także zaangażowanie portów w mobilność wojskową, czyli zastosowanie tak zwanej funkcji *dual use*. Rząd poparł również w tym względzie działania na rzecz mobilności wojskowej, zwłaszcza mając na celu wzmocnienie odporności portów morskich i przemysłu stocznioowego.

Co więcej, rząd zwrócił uwagę na to, że wdrożenie odpowiednich ram instytucjonalnych i rozwiązań prawnych w procesie wzmacniania bazy przemysłowej sektora morskiego i portów powinno uwzględniać komponent zagospodarowania jednostek wycofywanych z eksploatacji, które powinno się odbywać w zakładach czy stoczniach przestrzegających najwyższych standardów środowiskowych, a także pracowniczych.

Co więcej, rząd poparł działanie Unii Europejskiej zmierzające do inicjowania na forum międzynarodowej organizacji morskiej działań celem wprowadzenia globalnych środków zapewniających równe traktowanie działania armatorów na całym świecie. Za bardzo wskazane uznano również promowanie przestrzegania międzynarodowych standardów dotyczących redukcji emisji gazów cieplarnianych ze statków oraz aktywne zaangażowanie w negocjowanie, wdrażanie nowych kluczowych porozumień międzynarodowych poświęconych temu zagadnieniu.

Jednocześnie rząd zwrócił uwagę na plany związane z dekarbonizacją transportu morskiego, co stanowi jeden z istotnych elementów procesu zmierzającego do osiągnięcia zmniejszenia emitowanych gazów cieplarnianych. W tym wypadku został poparty kierunek działań dotyczący zmniejszenia intensywności emisji gazów cieplarnianych.

Jeśli chodzi o kwestie generalne, to zwracamy uwagę przede wszystkim na konkurencyjność niebieskiej gospodarki, czyli portów, żeglugi, przemysłu stocznioowego, oczywiście w połączeniu ze sprawami związanymi z dbaniem o środowisko naturalne. Po tym jak w ostatnich dziesięcioleciach stocznie chińskie czy azjatyckie zdominowały rynek stocznioowy, europejski przemysł stracił swoją konkurencyjność. W związku z tym konieczna jest realizacja działań, które pozwolą na przywrócenie odpowiednich pozycji konkurencyjnych, co wpisuje się w realizację tego zagadnienia. Dziękuję, pani przewodnicząca.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (KO):

Bardzo dziękuję, panie ministrze. Sprawozdawcą do tego dokumentu jest pan poseł Piotr Polak. Bardzo proszę.

Posel Piotr Polak (PiS):

Szanowna pani przewodnicząca, Wysoka Komisjo, panie ministrze, przedstawiony i omówiony przez pana ministra pakt to kompleksowy dokument, o którym można powiedzieć, że to kompleksowa strategia, mająca na celu wzmocnienie ochrony mórz i oceanów, zrównoważone korzystanie z zasobów morskich oraz poprawę bezpieczeństwa na obszarach morskich. Unia Europejska, okazuje się, że jest światowym liderem, beneficjentem wszechoceanów. Ma najdłuższą granicę morską i rzeczywiście bezpośredni duży wpływ na to, co się z wodamiorskimi na całym świecie dzieje.

Dla nas – i dobrze, że pan minister o tym powiedział – dla nas, dla Polski, najważniejsze jest to, o czym myśli się w tym dokumencie i mówi na temat Bałtyku, Morza Bałtyckiego, bo to jest nasze morze, do którego mamy dostęp i można powiedzieć, że taki wewnętrzny akwen morski Unii Europejskiej, do którego ma dostęp również Rosja. Nawet w kontekście wydarzeń, które ostatnio miały miejsce na Bałtyku, mówimy nie tylko o ochronie wód, ale również o bezpieczeństwie militarnym, ważne jest, żeby zintensyfikować wszystkie działania, które poprawią bezpieczeństwo, chociażby w infrastrukturze krytycznej, która jest ułożona na dnie Bałtyku. A były takie przypadki, że statki nieoznakowane niszczyły tę infrastrukturę.

Panie ministrze, ja bym powiedział tak: dobrze, że się mówi o Bałtyku, nie tylko zresztą, bo również o Morzu Czarnym, ale szkoda – zresztą w stanowisku zwracacie na to uwagę i prosba, żeby o tym mówić – że Komisja Europejska nie przewiduje jakichś dodatkowych środków z budżetu unijnego na realizację zadań i inicjatyw, które są wskazane w tym komunikacie, a w obecnej sytuacji uważam, że takie środki powinny być z budżetu europejskiego bezpośrednio dedykowane. Może warto by się, panie ministrze, ubiegać, żeby strona polska podkreślała potrzebę wyodrębnienia z budżetu unijnego dodatkowych środków na te wszystkie kwestie, o których mowa w tym pakcie. Poza tym stanowisko rządu jest do przyjęcia. Nie ma większych uwag poza tą jedną odnośnie do finansowania zaleceń, które są ujęte w pakcie. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (KO):

Bardzo dziękuję posłowi sprawozdawcy. Otwieram dyskusję. Pan europoseł Śmiszek, bardzo proszę. Witamy.

Posel do Parlamentu Europejskiego Krzysztof Śmiszek:

Bardzo dziękuję, pani przewodnicząca. Pierwszy raz tutaj dzisiaj na tej Komisji. Mam bardzo ogólne pytanie do pana ministra, bo jesteśmy dopiero na początku realizacji tego dokumentu i wszyscy pewnie będziemy się uczyć, jak go realizować. Natomiast moje pytanie dotyczy tego, czy polski rząd planuje włączenie społeczności nadbrzeżnych do monitorowania i udziału w podejmowaniu decyzji, które będą wynikały z tego dokumentu. Czyli najogólniej pytam o udział społeczeństwa, którego pakt dotyczy, czyli tych społeczeństw i tych grup zawodowych, które będą nim objęte. Jak wiemy, dokument dotyczy zarówno kwestii bezpieczeństwa, jak i gospodarki, jak i środowiska. Zatem, też z punktu widzenia efektywności tego dokumentu, dobrze by było, żeby różne decyzje szły nie tylko z góry, ale także były podejmowane w porozumieniu z lokalnymi społecznościami. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (KO):

Dziękuję. Czy ktoś jeszcze chciałby zabrać głos? Nie widzę. Panie ministrze.

Sekretarz stanu w Ministerstwie Infrastruktury Arkadiusz Marchewka:

Dziękuję za to pytanie, panie pośle. Jednym z sześciu obszarów priorytetowych w ramach tego dokumentu jest wspieranie społeczności nadbrzeżnych, wyspiarskich i regionów najbardziej oddalonych. Więc tak, potwierdzam, będziemy to realizować w taki sposób, żeby głos lokalnych społeczności był po pierwsze słyszalny, a po drugie dobrze reprezentowany. Zresztą my już teraz, realizując różnego rodzaju działania związane z tą kwestią, wsłuchujemy się w głos tych, którzy zajmują się środowiskiem szeroko rozumianej gospodarki morskiej albo niebieskiej gospodarki. Jednym z takich przykładów, co mogę podać, jest procedowany obecnie w Sejmie projekt o wsparciu armatorów żeglugi rekreacyjnej w związku z zakazem połowów dorsza, który został wprowadzony w 2020 r. Jak państwo pamiętacie, bardzo popularne przed 2020 r. były tak zwane połowy na dorsza. Duża część społeczności, która żyła z turystyki, organizowała takie rejsy na dorsza. Armatorzy, którzy posiadali swoje jednostki, zabierali turystów na łowiska i sami łowili ryby. W 2020 r. został wprowadzony zakaz połowu dorsza, co sprawiło, że praktycznie całościowo ta gałąź istotnej części gospodarki na wybrzeżu z dnia na dzień stanęła w miejscu, a ci ludzie zostali pozbawieni możliwości zarobkowania. Dlatego przygotowaliśmy

taki projekt ustawy, który właśnie dla tych armatorów gwarantuje wsparcie związane ze zmianą działalności, funkcjonowania tych jednostek. I to jest jeden takich przykładów, jak chcielibyśmy to realizować. Wprowadzenie tego projektu ustawy już zostało przeprowadzone w taki sposób, że były szerokie konsultacje osób, które na co dzień zajmują się tego rodzajem działalnością. Myślę więc, że kolejne działania w ramach implementacji tych przepisów będą przebiegały w podobny sposób. Dziękuję, panie pośle.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (KO):

Bardzo dziękuję. Nie widzę więcej zgłoszeń. W związku z tym stwierdzam, że Komisja przyjęła do wiadomości informację rządu na temat dokumentu o sygnaturze COM(2025) 281 wersja ostateczna i odnoszącego się do niego stanowiska rządu.

Na tym kończymy nasze posiedzenie. Zapraszam jutro na godz. 11.00.